

Man-vrouw relatie, de christelijke visie.

Over Christen zijn

Jezus roept ons om Hem te volgen, of om leerlingen van Hem worden. Niet in de betekenis van kennis opdoen, maar *“een leerling moet er genoeg mee nemen te worden als zijn leermeester”* zegt Hij in Mat.10:25 NBV. Dit is zeer ingrijpend, en wordt zichtbaar in ons leven. Door Jezus te volgen worden we een ander mens en ons leven brengt andere vruchten voort.

Het noodzakelijke begin is wedergeboorte, uit Gods Geest. Jezus zegt in Joh.3:7 NBV *“Wees niet verbaasd dat ik zei dat jullie allemaal opnieuw geboren moeten worden”*. Wedergeboorte kost ons niets, maar om leerlingen van Jezus te worden is overgave en discipline nodig, dat kost ons alles.

Als leerlingen of discipelen zijn wij persoonlijk afhankelijk van de Heer Jezus, maar we hebben ook elkaar nodig. Discipelen maken discipelen. Lees eens wat Paulus aan zijn leerling Timoteüs schrijft: *“Jij daarentegen bent mij trouw gevolgd in mijn leer, mijn levenswijze, streven, geloof, geduld, liefde volharding, en je hebt hetzelfde lijden en dezelfde vervolging ondergaan die mij in Antiochië, Ikonium en Lystra hebben getroffen. Ik heb ze allemaal doorstaan, de Heer heeft mij steeds weer gered.”* 2Tim3:10,11 NBV

Jezus volgen, d.w.z. Hem als onze Heer en Meester dienen en aan Hem gelijk willen worden in alles wat we doen, is een persoonlijke keuze die we heel bewust behoren te maken; en die we in het verborgene en in het openbare leven zullen moeten waar maken. Jezus wil dat we deze persoonlijke beslissing duidelijk maken door ons door medeleerlingen te laten dopen.

Jezus zei tot zijn leerlingen: *“Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb”*. Mat28:19, 20 NBV

Over gelukkig zijn

Een van de meest schokkende lessen die wij als volgeling van Jezus moeten leren is dat de drijfveer in ons leven niet meer het nastreven van ons eigen geluk is, maar dat we leven om God te behagen en om te doen wat Hij goed vindt. Als ik een leerling van Jezus word, is mijn prioritaire doelstelling niet meer dat ik gelukkig ben, maar wel dat God gelukkig is met mij. Situaties waarin we ons niet gelukkig voelen of die menselijk gesproken geen uitzicht op geluk bieden, zijn daarom nog geen situaties die wij ten alle prijze moeten vermijden.

Dit wil niet zeggen dat christenen niet gelukkig kunnen zijn, integendeel, de levenshouding van Jezus' leerlingen biedt meer garantie op geluk dan de wereldse houding. Wie op eigen geluk jaagt zal met veel teleurstellingen moeten afrekenen, het gevonden geluk voldoet meestal niet aan de verwachtingen en het is vaak van korte duur. De meeste mensen leren zich schikken in een leefbare situatie, zonder een duidelijk hoger levensdoel en zonder echte hoop. Wie echter blijdschap vindt in het leren kennen van God en in de zekerheid van zijn eeuwige liefde, ontvangt hoop en geluk zonder dit zelf te moeten najagen. Wie uit de grond

van zijn hart God gelukkig wil maken, zal zelf gelukkiger worden naarmate hij of zij er in slaagt om meer en meer te doen wat God wil.

Over het huwelijk

De les over “gelukkig zijn” is shockerend omdat in onze samenleving het persoonlijk geluk altijd voorrang krijgt. Leven om iemand anders gelukkig te maken wordt tegenwoordig aanzien als wereldvreemd of als een ongezonde manier van denken, naïef, codependent, enz. Voor het huwelijk betekent deze wereldse opvatting dat scheiding een oplossing is in het geval de relatie het persoonlijk geluk niet bevordert. De meeste koppels zullen daarom ook niet meer trouwen en kunnen hun relatie verbreken als die onbehachelijk is of als de vereiste offers te groot zijn of als het niet goed uitkomt voor de persoonlijke wensen. De christelijke opvatting echter, die het hoger doel nastreeft om te doen wat God wil, en Gods recht op geluk hoger acht dan het eigen recht, houdt vast aan het huwelijk zoals dat in de bijbel bedoeld is.

Toen men Jezus vroeg naar zijn mening over echtscheiding, antwoordde hij door te wijzen op de betekenis van het huwelijk, *Hij zei: “Hebt u niet gelezen dat de schepper de mens bij het begin mannelijk en vrouwelijk heeft gemaakt?” En hij vervolgde: ‘Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één worden; ze zijn dan niet langer twee, maar één. Wat God heeft verbonden, mag een mens niet scheiden.*” Mat.19:4-6 NBV

Het woordje “hechten” heeft in de grondtekst de betekenis van “kleven”, man en vrouw worden door het huwelijk samengevoegd tot één nieuw geheel, bedoeld om nooit weer gescheiden te worden. Die éénwording is volgens bovenstaand bijbelcitaat Gods werk. Als twee stukken aan elkaar gelijmd worden gebeurt de eigenlijke verbinding niet door mensenhanden maar door de werking van de lijm. Zo is de verbinding in het huwelijk eigenlijk een daad van de Schepper, met medewerking van het koppel. Deze éénwording is wat God altijd bedoeld heeft, daarom heeft Hij de mens als man en vrouw geschapen. De echtelijke eenheid is dus geen idee of initiatief van twee mensen, maar van hun Maker. Daarom zal een man-vrouw relatie alleen maar kunnen gedijen en standhouden in gemeenschap met God. Dit wordt in het boek Prediker 4:11-12 afgebeeld door een touw dat vervaardigd is uit drie samengevlochten strengen: *Indien er twee nederliggen, zullen zij warm worden, maar hoe zal één alleen warm worden? Kan iemand er één overweldigen, twee zullen tegenover hem kunnen standhouden; en een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken.* (NBG51) De derde streng van het snoer is de Heer die verweven is in de verbinding tussen man en vrouw. Maar zoals altijd is het aan de mens, in dit geval aan man en vrouw, om de Heer in hun relatie te betrekken. Zonder de Heer zal het huwelijk zijn doel van groeiende eenheid missen, en dat noemen we zonde.

Deze vereniging of éénwording is ook de betekenis van het begrip “verbond”. We kunnen gerust spreken van een huwelijksverbond. Dit is veel meer dan een afspraak of een contract, het is de ultieme toewijding van man en vrouw aan elkaar, heel intens, exclusief en formeel. Het huwelijk is dus veel meer dan gaan samenwonen, God wil dat het zoals ieder verbond een openlijke en nadrukkelijke belofte is aan elkaar: officieel vastgelegd en onverbreekbaar, d.w.z. via een wettelijke of bindende huwelijksluiting of bruiloft. De NBG51 gebruikt het woordje “wettig” in het antwoord van de profeet Maleachi op een klacht over onverhoorde

gebeden: *En dan zegt jij: Waarom? Omdat de Here getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie jij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is.* Mal.2:14. Hier is ook duidelijk dat de Heer “getuige” is van een wettelijk huwelijk en dat Hij verbondstrouw eist. Hij erkent deze relatie en staat geen enkele andere relatie toe die een schending zou zijn van deze verbondstrouw.

Romeinen 7:2 benadrukt ook het wettelijk karakter van een huwelijk: *Een getrouwde vrouw is door de wet gebonden aan haar man zolang hij leeft, maar wanneer hij sterft is zij van deze verplichting ontslagen.* NBV

Tim Keller schrijft in zijn boek “Het huwelijk”:

”Als je niet naar het huwelijk kijkt door de ogen van de Bijbel, maar door de ogen van je eigen angsten, je romantiek, je persoonlijke ervaring of kortzichtige opvattingen van de wereld om je heen, zul je nooit in staat zijn om wijze beslissingen te nemen over je eigen echtelijke toekomst.”

Over seksualiteit

Een belangrijk onderdeel van de éénwording tussen man en vrouw is de seksuele gemeenschap. Dit is in eerste instantie de bezegeling of de consumatie van de verbondssluiting tussen bruid en bruidegom, maar het blijft gedurende heel het huwelijk een uitdrukking van hun exclusieve intimiteit.

God wil niet dat er buiten het huwelijk seksuele gemeenschap zou zijn, dat is de betekenis van “exclusief”. Als in een buitenechtelijke seksuele relatie, één of beide partners reeds zouden getrouwd zijn, plegen zij verraad aan hun bestaande huwelijken. In Gods ogen maken ze zich allebei schuldig aan het schenden van zowel het eigen huwelijkverbond als dat van hun partner in het overspel. Dit is terug te vinden in volgende passages uit het nieuwe testament: Matteüs 5:32; 19:9; Marcus 10:11,12; Lucas 16:18; Romeinen 7:3; 1 Korintiërs 7:4,10,11.

Als geen van beide partners getrouwd is, of in geval van voorhuwelijkse gemeenschap, vindt er bezegeling (definitieve bevestiging) plaats van iets wat er (nog) niet is: de exclusieve en wettelijke belofte van toewijding aan elkaar. Op die manier wordt seksualiteit ontdaan van haar door God bedoelde betekenis, en wordt ook het huwelijk miskend en gelijkgeschakeld met ongehuwd samenwonen. God verbiedt relaties met seksuele éénwording zonder verbondssluiting. Het is niet geoorloofd om Gods naam aan dergelijke relatie te verbinden, of om te zeggen dat dit van God zou zijn, want het is en blijft het resultaat van wat twee mensen op hun eigen manier realiseren, niet zoals God het wil.

Het is echter altijd mogelijk om afstand te doen van het oude, zondige leven en te gaan leven zoals God dat van ons vraagt. God is barmhartig en vergevingsgezind voor hen die willen ingaan op de verzoening die Hij door Christus aanbiedt. Iemand die één geworden is met Christus, is een nieuwe schepping. Als wij echter zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden we onszelf en is de waarheid niet in ons. Bekennen we daarentegen onze zonden, dan zal de Heer, die trouw en rechtvaardig is, onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad. (2 Korintiërs 5:17; 1 Johannes 1:8)

Over het huwelijk van discipelen

Als we ons leven helemaal inrichten zoals God het wil, en bijgevolg tot zijn eer gaan leven, kunnen we rekenen op zijn bescherming, zegen en bijzondere tussenkomsten. Dat is deel van het “Verbond in Christus’ bloed tussen God en ons”. Het huwelijk biedt de mogelijkheid om elkaar te helpen worden wat God wil. In een verbondsrelatie hebben man en vrouw immers het voorrecht om liefde, trouw en rechtvaardigheid op een hoger niveau te kunnen ontwikkelen, en om gelijk een degelijk en stabiel nest te bouwen voor het grootbrengen van kinderen, en hun vooral een goed voorbeeld mee te geven.

De huwelijksbelofte maakt het mogelijk om intiem en tegelijk helemaal onszelf te leren zijn. Ze schenkt ons het volste vertrouwen dat we met onze relatie iets nieuws en blijvends aan het opbouwen zijn, waarvoor we eigen gewoontes, persoonlijke principes en verlangens permanent kunt opgeven, als die niet passen in de relatie met onze echtelijke partner of als die niet overeenkomen met wat God wil. Wat twee gehuwden altijd tegen elkaar zouden moeten kunnen zeggen is: “Wij zij getrouwd om elkaar te helpen veranderen naar het beeld van Christus”.